

той имъ киваше и оставаше нѣмъ. (23) И като се изпълниха днитѣ на службата му, отиде у дома си. (24) А слѣдъ тѣхъ дни зачиа жена му Елисаветъ; и таеше се петъ мѣсеца, и думаше: (25) Така ми стори Господъ въ днитѣ въ които пригледнахъ ѿда отнеме укорѣтъ ми измежду чловѣцитѣ.

(26) А въ шеститѣ мѣсець проведотъ бѣ ангелъ Гавриилъ отъ Бога въ градъ Галилейски, на който името е Назаретъ, (27) при една дѣвица ѿсгодена за мжжъ на име Иосифъ, отъ домътъ Давидовъ; а името на дѣвицата Мариамъ. (28) И като влѣзе ангелътъ при нея, рече: «Радвай се, благодатная! ѿ Господъ е съ тебе; благословена си ти между женитѣ. (29) А ти щомъ го видѣ ѿсмути се отъ думата му, и размишляваше какво ще бѣде това поздравление. (30) И рече ѿ ангелътъ: Не бой се, Мариамъ, защото си наѣбрила благодать у Бога. (31) И, ето, ѿще зачнешъ въ утробата си, и ще родишь сина, ѿи ще нареченъ името му ИИСУСЪ. (32) Той ще бѣде великъ, ѿи Сина на Вишняго ще се нарече; ѿи ще му даде Господъ Богъ прѣстола на отца му Давида; (33) и ѿжде царува надъ домътъ Якововъ въ вѣки, и царството му не ще да има край. (34) И рече Мариамъ на ангелътъ: Какъ ще бѣде това? понеже мжжъ не знахъ. (35) И отговори ангелътъ и рече ѿ: «Духъ Святый ще дойде върху ти, и сила на Вишняго ще те осѣни; за това и свитото което се ражда отъ тебе ѿ Сина Божий ще се нарече. (36) И, ето, твоята сродница Елисаветъ, и тя въ старинитѣ си зачиа сина; и този е шестий мѣсець за нея която се неплодна казваше;

(37) защото еѣма у Бога невъзможно нѣщо. (38) И рече Мариамъ: Ето рабинята Господня; нека ми бѣде по твоята дума. И отиде си отъ нея ангелътъ.

(39) И станъ Мариамъ прѣзъ тѣзи дни та отиде бързомъ къмъ планинската страна, въ градъ Юдовъ. (40) И влѣзе въ домътъ Захаринъ и поздрави Елисаветъ. (41) И щомъ чу Елисаветъ поздравленieto Марино, възигра младенецътъ въ утробата ѿ; и изпълни се Елисаветъ съ Духа Святаго, (42) и възгласи съ гласъ голѣмъ, и рече: «Благословена ти въ женитѣ, и благословенъ плодътъ на твоята утроба! (43) И отъ какъ ми е това, да дойде при мене майката на Господа моего? (44) Защото, ето, щомъ дойде гласътъ на поздравленieto ти въ ушитѣ ми, възигра радостно младенецътъ въ утробата ми. (45) И блажена която е повѣрвала че ще се сбѣде реченото ѿ отъ Господа.

(46) И рече Мариамъ: «Величие душата ми Господа, (47) и възрадва се духътъ ми въ Бога Спасителя моего. (48) Защото ѿпригледа на смиренieto на рабинята си; и, ето, отъ нинѣ ѿще ми ублажаватъ всичкитѣ родове. (49) Защото Силный ми стори величие; ѿи свято е неговото име; (50) и ѿнеговата милость е отъ родъ въ родъ върхъ тѣзи които му се боятъ. (51) ѿтвори сила съ своята мишца; ѿраспрѣсна гордѣливитѣ съ мисиятъ на сърдцето имъ. (52) ѿсвали силнитѣ отъ прѣстолиитѣ имъ, и въздигна смиреннитѣ. (53) ѿгладнитѣ исплани съ добрини, а богатитѣ отпрати праздни. (54) Помогна на Авраама свойтъ рабъ ѿкато помена милостята си (55) (ѿкакто говори на отцитѣ

* Виж. 4 Цар. 11; 5. 1 Лѣт. 9; 25. ѿ Бят. 30; 23. Иса. 4; 1. 54; 1, 4. ѿ Мат. 1; 18. Гл. 2; 4, 5. ѿ Днѣ. 9; 23. 10; 19. ѿ Сжд. 6; 12. ѿ Ст. 12. ѿ Иса. 7; 14. Мат. 1; 21. Гл. 2; 21. ѿ Мар. 5; 7. ѿ 2 Цар. 7; 11, 12. Псал. 132; 11. Иса. 9; 6, 7. 16; 5.

Иер. 23; 5. Огк. 3; 7. ѿ Дан. 2; 44. 7; 14, 27. Авд. 21. Мих. 4; 7. Иоан. 12; 34. Евр. 1; 8. ѿ Мат. 1; 20. ѿ Мат. 14; 33. 26; 63, 64. Мар. 1; 1. Иоан. 1; 34. 20; 31. Дѣян. 8; 37. Рим. 1; 4. ѿ Бит. 18; 14. Иер. 32; 17. Зах. 8; 6. Мат. 19; 26. Мар. 10; 27. Гл. 18; 27.

Рим. 4; 21. ѿ Иис. Нав. 21; 9—11. ѿ Сжд. 5; 24. Ст. 28. ѿ 1 Цар. 2; 1. Псал. 34; 2, 3. 35; 9. Авд. 3; 18. ѿ 1 Цар. 1; 11. Псал. 138; 6. ѿ Мал. 3; 12. Гл. 11; 27. ѿ Псал. 71; 19. 126; 2, 3. ѿ Псал. 111; 9. ѿ Бит. 17; 7. Иис. 20; 6. Псал. 103; 17, 18.

* Псал. 98; 1. 118; 15. Иса. 40; 10. 51; 9. 52; 10. ѿ Псал. 33; 10. 1 Пет. 5; 5. ѿ 1 Цар. 2; 6, и др. 1 Цар. 2; 5. Псал. 34; 10. ѿ Псал. 98; 3. Иер. 31; 3, 20. ѿ Бит. 17; 19. Псал. 132; 11. Рим. 11; 28. Гал. 3; 16.